Anul III. — Nrul 50 Prețul unui exemplar 4 Lei. Timișoara, 8 Decembrie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

O apologie a dictaturii personale

de: **Benito Mussolini, primul ministru al Italiei**

Forma de guvernământ cea mai favorabilă fericirii umane a fost până azi aceea bazată pe o autoritate centrală și binevoitoare. Acest sistem a fost pus la încercare și a dat mai bine rezultate decât oricare altul. Un guvern trebue să fie stabil, echitabil și creator, și valoarea lui poate fi măsurată după stabilitatea, justiția și activitatea rodnică la care ajuns.

Eu spun că o autoritate centrală binevoitoare poate să asigure aceste calități unei guvernări. Dacă ai autoritate personală imensă fără însă ca aceasta să aibă caracterul de generozitate, n'ai putea să-ți atingi ținta, întru cât această autoritate ar putea fi ușor îndreptată spre scopuri egoiste, ar fi tiranică și inechitabilă. O calitate esențială este bunăvoința. Omul, care are puterea nu poate fi altfel decât dotat cu voința de a conduce, purtându-se cu toți cu imparțialitate și făcând administrația pentru binele comun.

El nu poate fi mânat de aspirațiuni familiare, de strângerea bogățiilor sau de capricii personale. El trebue să guverneze, ținând numai motivul central al realizării celui mai mare bine pentru cel mai mare număr de oameni.

A provocat mare consternare ceeace s'a numit „teribilul spectru" al guvernelor personale din Europa.

Și totuș a guvernat oare atât de prost vreunul din aceste guverne?

Turcia, sub Mustafa Kemal, a făcut desigur mai mult progres decât făcuse sub așa zisele guverne democratice dela război încoace.

Cârmuitorul turc e puternic și plin de bunăvoință și conduce destinele poporului său, spre binele lui. Spania a prosperat mai mult sub conducerea generalului Primo de Rivera, decât sub haoticul sistem anterior. Ungaria progresează sub amiralul Horthy și dovedește mari puteri de reabilitare în ciuda unor dificultăți neobișnuite. De fapt, în toate țările cu puternică autoritate centrală, se vede un progres vădit care le justifică existența.

Valoarea unei autorități centrale în timp de războiu, a fost recunoscută. Aceasta din pricină că obiectivul principal, anume triumfal în războiu, poate fi îndreptat într'o direcție centrală.

Triumful conducătorului războiului atârnă de abilitatea lui de a conduce forțele materiale și spirituale ale națiunii și spre a le folosi așa, încât ele să poată da maximum de putere de luptă în scopul de a da unui dușman o lovitură mortală. Nu trebue să fie nici o risipă, nici o mișcare pierdută — totul trebue să ducă la valorificarea națiunii și aceasta e posibil numai prin o forță centrală de conducere.

Mulți oameni de stat americani mi-au atras atenția asupra faptului că în vreme ce Statele Unite sunt considerate ca o democrație, totuși în vremuri de criză pentru națiune, președintele Statelor Unite, datorită puterilor excepționale din timp de războiu, devine aproape un dictator. Pentru această rațiune, spun ei, Statele Unite au câștigat fiecare războiu în care a intrat.

Lumea afacerilor și cea financiară e plină de dictatori. De ce? Patronii acestor afaceri au descoperit că nu se poate diviza nici autoritatea, nici responsabilitatea în conducerea treburilor lor.

Să amintim numai uriașele combinațiuni de capital din Statele Unite, spre a înțelege cât de rodnic lucrează dictatorii în comerț.

Sunt sigur că d. Ford n'ar fi reușit nici odată să producă peste 15 milioane de automobile, dacă n'ar fi fost stăpânul uriașei lui organizații, și nici regii cărbunelui, ai oțelului sau băncilor n'ar fi fost în stare să capete marea putere pe care o au, fără autoritatea și responsabilitatea deplină în ramurile lor de activitate.

Eu văd că o guvernare este la fel cu conducerea unei întreprinderi. Trebue să o facem cât mai folositoare și cu cât mai puține sarcini pentru contribuabil.

Dacă trebue să fim răspunzători față de poporul nostru și șefii noștri de stat, trebue să avem și autoritatea corespunzătoare. Responsabilitatea întreagă implică autoritatea întreagă.

Autoritatea trebue să fie măsurată după responsabilitate, una echilibrând pe cealaltă. Nu putem pretinde responsabilitatea, fără să acordăm libertatea de acțiune spre a face ce se impune. De acest principiu este pătrunsă fiecare ramură a regimului nostru. După cum eu sunt responsabil față de rege și de poporul italian, la fel și miniștrii și subsecretarii de stat sunt responsabili față de mine, și așa coborând în jos până la ultimul funcționar al statului. Noi ne închipuim guvernarea ca o întreprindere uriașă al cărei prim ministru este „patronul". Primul ministru e răspunzător de impozite de condițiile de muncă și dividendele date de prosperitatea țării, și mai presus de toate, de onoarea și demnitatea ei în întregul ei și a fiecărui cetățean în parte. Spre a ajunge la acest rezultat este o interdependență între responsabilitate și autoritate care se împletește din vârful organizației până la fund.

Intreprinderea a mers. Merge tot așa de bine ca și o întreprindere comercială. Șeful întreprinderii cere să vadă rezultatele. El vrea să vadă că se lucrează pentru binele organizației. Un guvern parlamentar întârzie și amână, discută și respinge, face obstrucție și ține pe loc. Pune frâna la mașină tocmai când aceasta urcă la deel. Face ca lucrurile să meargă din ce în ce mai greu.

Timp de douăzeci de ani, guvernele parlamentare au discutat și au amânat construirea unei căi ferate directe dela Roma la Neapoli, deși lucrarea era relativ simplă și absolut necesară. Guvernul fascist a construit linia, și a pus-o în funcțiune în doi ani. Acesta e doar un singur exemplu.

Cu autoritate, un ministru poate să înainteze și să facă o operă creatoare. El n'are nevoe să-și întrerupă munca spre a răspunde la o mulțime de chestiuni inutile ce i le pun politicianii pentru a-și face reclamă. De când am luat puterea, noi am restaurat finanțele, am echilibrat bugetul, am însănătoșit industria, am sporit producția cerealelor, am refăcut marina de comerț și am făcut o rețea de lucrări publice care nu pot fi asemuite cu nici unele din cele făcute de alte guverne de pe glob.

E necesar ca astfel să fie guvernată Italia. Italia este o țară căreia îi lipsesc resursele naturale în această epocă de oțel. Fiecare pic de energie și fie care dram de material, trebue să fie economisite și utilizate. Regimul care ne-a precedat, a risipit energia și n'a reușit să pue în valoare resursele de care dispuneam. Căderile de apă și agriculturii trebue să dea maximum de rendement.

Dar, ca în toate celelalte țări parlamentare se făcea multă paradă de vorbă și nu se obținea nici un rezultat. Guvernul fascist, în șapte ani de existență, a pus și va utiliza căderi de apă, care vor face ca țara noastră să aibă mai puțin nevoe de cărbuni din străinătate.

Țările care sunt binecuvântate cu bogății mari, pot să-și permită într'o anume măsură, o oarecare lâncezeală în guvernare. Ogoarele bogate care dau recolte abundente, cărbuni și piatră și metalele din mine, fac ca țara să fie prosperă și fără guvernare.

Țara, care le are va putea merge înainte desigur în ciuda guvernului. Numai acolo unde e nevoe să fie supraveghiate și micile terenuri necultivate, unde e nevoe să se pue în mișcare forța care se irosește a râurilor, să se facă legături de comunicație, să se economisească în fine totul, acolo se cuvine ca guvernarea să fie cât mai activă. Acolo e nevoe de o guvernare practică. Acolo trebue să funcționeze o organizație responsabilă.

O astfel de organizație poate lucra cu folos, atunci când responsabilitatea determină autoritatea.

Oamenii trebue să fie învestiți cu autoritate. Când sunt mulți, responsabilitatea poate să și-o arunce unul altuia în spinare.

Când e numai unul, atât autoritatea cât și responsabilitatea sunt precizate.

„Universul" din 28 Nov. 1929.

Jidanul bani mărunți nu are. Sărăcia lui: bancnota mare.

Inlăturarea paraziților

Patria este pământul pe care am văzut lumina zilei, leagănul unde am crescut și unde cu toții trăim împreună, vorbind acelaș graiu, având aceleași gânduri și aceleași simțăminte. Patria fiindu-ne odorul cel mai scump, datori suntem noi, fiii ei, să o îngrijim cum se cade pentru ca să înflorească iar în caz de primejdie, să o apărăm cu prețul vieților noastre. Este mare acum, căci a fost udată în sânge de dragostea fără măsură a tuturor românilor, cari în cursul veacurilor s'au jertfit pentru ea. Generației de astăzi i-s'a dat în primire cu sfântul angajament ca să o îngrijească pentru a merge numai pe calea progresului. Viața ei, a patriei, se aseamănă întocmai unei vieți omenești. După cum înlăuntrul corpului sunt felurite mașinării cu rost diferit tot asemenea în mecanismul vieței de stat sunt mașinării. In corp se întâmplă că din diferite greșeli ale omului că se strică câte un aparat și numai intervenția medicului este salvatoare. Asemenea și aparatele de funcționare ale Statului se întâmplă să fie atinse de molimă și atunci prăbușirea este aproape. Sunt o sumedenie cauzele ce provoacă șubrezirea statului și toate numai din cauza noastră, căci nu avem ochiul treaz și neprevăzători cum suntem, lăsăm trebile cărmuirei în mâinele tuturor și le încredințăm toate secretele, dându-ne cu știință și cu voie prizonieri în chiar casa noastră.

Este știut de toți că cele mai multe și fulgerătoare boale sunt pricinuite de niște paraziți ce se agață de corp, îl sug și îi vâră boala în oase. Asemenea pe scoarța patriei noastre trăesc o mulțime de asemenea paraziți, cari nu au alt scop de cât să trăiască din munca românilor. Acești păduchi primejdioși sunt jidanii și caută ca prin sărăcirea băștinașilor să se îmbogățească ei. Jidanii sapă fără preget temeliile țărei noastre, pe care vor să o distrugă și să o prefacă în a doua Palestină.

Profitând de slăbiciunea și nepriceperea politicianilor noștri, au ajuns până la cele mai înalte trepte de conducere și acum cu nerușinare caută să terfelească și „Coroana". Omul sănătos la minte când vede că pe corpul lui s'au arătat păduchii, apoi cu scârbă îi înlătură și rămâne teafăr. Tot așa trebuie să facă și românii cari își dau seama de pericolul ce-l prezintă paraziții jidani, să caute să lupte pentru înlăturarea lor ca să înlăture și răul și pentru ca să fie mai siguri de izbândă, să se înscrie în marea armată a **Ligei Apărării Naționale Creștine,** care și a înscris pe drapelele sale **Eliminarea jidanilor".**

George A. Costea
Hăbud — Prahova.

Creștinism fără Hristos

Sentimentul nostru dinastic a fost grav știrbit, cu ocazia vizitei A. S. Regale Principesa Ileana, care a venit pentru o zi la Timișoara.

Vlăstarul dinastiei noastre ar fi meritat o primire mai călduroasă, din partea cetățenilor credincioși, dar nu ni s'a dat ocazie de a ne manifesta în acest senz.

„Asociația creștină a femeilor și „Triunghiul Albastru", cari au pretenția de a fi creștine, au secvestrat pe înaltul oaspe regal.

Deși era zi de Duminecă, nimănui nu i-a trecut prin gând, că ar fi bine să se obosească, cu A. Sa Regală, la sfânta biserică, să se roage lui Dumnezeu ca să ajute neamul nostru necăjit. Reposatul Rege Ferdinand, nu a vizitat nici un oraș, fără a întra mai întâiu în sf. biserică, In acest spirit a fost crescută și A. Sa R. Principesa Ileana, dar conducătoarele triunghiurilor, au uitat de acest lucru. (Triunghiuri se numesc lojele francmasone unde se primesc și membrii de sex femenin). Totuși aceste organizații au pretenția de a fi considerate de creștine. Dar pe ce bază?

Ziua de 1 Dec. cade în postul Crăciunului, când creștinii nu fac petreceri cu dans, ele fiind oprite prin legile secundare ale sf. noastre biserici.

Ori „creștinele" din „triunghiu" nu cunosc orânduiala creștinească? Faptele indică această ignoranță. Și totuși insistă să fie considerate de creștine.

Așa fac și francmasonii din lojele jidovești! Și ei jură pe biblie, ca apoi să calce crucea în picioare, cum a făcut și Clemenceau ateul.

Ar fi bine, ca pe viitor să nu se mai folosească membrii Familiei Regale, pentru asemenea lucruri incompatibile cu demnitatea lor.

Autoritățile civile și militare au venit să salute pe vlăstarul Dinastiei, nu pe prezidenta „triunghiului albastru". Aceasta să și-o însamne bine, doamnele din comitetul amintit.

O spunem cu mare durere în suflet, pentrucă am jurat credință Dinastiei, în fața Altarului și vedem, că suntem desarmați în credincioasa noastră luptă de apărare. Suntem însă convinși, că patrioții adevărați ai României, vor avea grijă să nu pierdem ceea ce ne este atât de scump pe lume și vor interveni, ca să nu se mai comită asemenea greșeli.

Sfetnicii Tronului să-și facă datoria.

A. Țieranu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vin tătarii!

Miercuri, în 4 Dec. 1929, trecând prin faţa gării D. E. din Timişoara, m'a surprins mulţimea de soldaţi adunaţi aici, cu puşti şi mitraliere.

Doar nu vo fi năvălit tătarii asupra noastră — am gândit în mine şi am mers să văd, ce este.

Nici vorbă de tătari.

A sosit un grup de studenţi veniţi dela congresul lor din Craiova şi au trecut prin Timişoara.

Guvernul a aflat de bine să dovedească jidanilor marea sa dragoste pentru dânşii şi a dispus, că toată garnizoana timişoreană să fie la gară, cu puşti şi mitraliere. Numai tunurile le-au lăsat acasă.

Ne doare foarte mult batjocura ce guvernul a făcut-o cu armata noastră, care toată a fost concentrată contra unor eventuale disordini, ce ar fi putut provoca cei 50 studenţi.

Oare poliţia nu ar fi ajuns să menţină singură ordinea? De ce amestecă armata în asemenea lucruri?

Doar' nu de dragul lui Sokolow? Ar fi prea dejositor.

La luptă

Române, te deşteaptă,
Trezeşte-te, nu-i glumă;
Duşmanul vieţei tale
Jidanul te sugrumă.

Arată-i că în ţara
Lovită de nevoi,
Nu-i culcuş de jidani
Ci loc pentru eroi.

Căci multe lifte rele
Cu moşii s'au luptat,
Pe toate le-au bătut
Şi neamul ne-a scăpat.

Jidanii vor pieirea
României mărite
De opt sute de mii
De suflete jertfite.

Iţi terfelesc credinţa,
Injură pe Hristos
Vor să te facă ateu
In loc de credincios.

Mai vor înlăturarea
Dinastiei iubite
Punând în locul ei
Născociri jidovite.

Române, stai de strajă
Şi apără-ţi credinţa,
Pe rege, naţiunea.
Cu tine-i biruinţa!...

George A. Costea
Hăbud — Prahova.

Ave Caesar!

O spurcăciune de om. preşedintele guvernului mondial jidovesc, Nuhăm Sokolow a venit să viziteze oraşul nostru, după ce a vizitat şi alte centre importante din România.

Nu a venit să vadă feliul cum trăiesc aici fii lui Israel — pentrucă organele lui de spionaj mondial, l'au informat precis despre starea neamului ales dela noi, — ci a venit să arate românilor, ce bidiganie mare a ajuns dija el, în lumea întreagă.

Poporul român îl scuipă cu dispreţ, dar politicianii, cari au tupeul de a se numi: reprezentanţi ai voinţei naţionale româneşti, se apleacă cu slugărnicie sclăvească, în faţa celuia care reprezintă atotputernicia caftalui talmudic, asupra lumei creştine.

Ca pe vremea imperiului roman, când sclavii din circ, trecând prin faţa împăratului, strigau: Ave Caesar, muriturî te salutant! (Lăudat să fi Caesar, cei pregătiţi de moarte, te salută). Cum salutau atunci sclavii pregătiţi de moarte în luptele de circ, pe împăratul lor, astfel salută astăzi politicianii noştri laşi, pe împăratul spurcat. Nuhăm Sokolow.

Circ a fost atunci şi a costat sânge mult de sclav şi astăzi tot circ este şi costă multă trudă, sudoare şi sânge creştinesc, ca să fie spre delectarea Caesarului Nuhăm.

Acest circ se joacă în inima vieţii noastre economice şi organele ordinei publice se îngrijesc, ca nimeni să nu contureze conspiraţiile celora ce tind la ştergerea neamului românesc, de pe faţa pământului.

Sutele de mii de români, jertfiţi în floarea vârstei pe altarele onoarei naţionale: în tranşeele războiului nu au ştiut, că din preţul scumpului lor sânge se va înfiinţa un alt stat în mijlocul României întregite: statul jidovesc internaţional sionist, care din sudoarea fraţilor creştini, vrea să-şi ridice puterea sa asupra lumei întregi.

„Ne apărăm sărăcia, nevoile şi neamul", au zis soldaţii plecaţi la lupta de desrobire dar nu s'au gândit, că cei de acasă, vor trăda în mod laş, victoria şi gloria lor eroică, robindu-ne jidanilor.

Iar jidanii complotează înainte, apăraţi de prostia şi inconştienţa popoarelor creştine, conduse de slugile prea plecate ale guvernului mondial jidovesc. In umbra sfintei cruci se făuresc planurile de distrugere a iubirei creştineşti şi a bisericii lui Hristos.

Dar când sclavul imbecil se apleacă în faţa lui Sokolow, cu „Ave Caecar", atunci marea masă a creştinismului se mişcă şi strânge pumnul gata de răzbunare.

Să ştie Sokolow, şeful banditilor, că tot ce i-au vorbit reprezentanţii neamului românesc, este o minciună ordinară, pentru că poporul nostru nu vrea să ştie de el şi de fraţii lui tăiaţi împrejur.

Forţele poliţieneşti şi armata puse să apere pe „împăratul" statului jidovesc neexistent este cea mai bună dovadă a adevărului cuprins în rândurile de mai sus.

Să'l apere bine foarte bine, pentrucă are nevoie de apărare: atât de binevăzut este la noi.

A. Tieranu.

Neamul ales sau bieţii Jidani

de: Ghiţă Observatoru

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(Continuarea 5-a)

Albert Londres atinge din nou marea chestiune: **Sionismul.** Jidanii o bună parte sunt pentru această ideie — aşa în principiu — dar să se ducă la Palestina, nici prin cap nu îndrăznesc să şi-o treacă. **Marcelle Bordigoni** în revista catolică a Elveţiei, roman de „**Nova et Vetera**" din Fribourg .Iulie—Sept. 1929) în articolul „Chestiunea jidovească", atinge şi problema sionismului. Unii jidani au crezut că **asimilarea culturei moderne,** nu va cauza stricăciuni judaismului.

„**Teodor Herzl,** adevăratul fundator al Sionismului a schimbat toate acestea. Această asimilare a jidanilor, îi părea a fi un compromis, o ipocrizie, şi un pericol pentru judaismul întreg. Spre a întări credinţa, el voi să deştepte naţionalismul. Şi el visa de un Stat jidan, în Palestina. Acest Sionism a fost aclamat în diverse congrese. Insă mulţi jidani nu-l aprobau: Jidanii calculatori. interesaţi, cari se temeau să-şi piardă averea şi drepturile lor, lansându-se într'o aventură nebună şi chiar jidani rezonabili, cari vedeau bine, că această pretinsă asimiliere nu le lua nimic din caracterul lor propriu şi c'ar fi fost nebuni să trimită zece milioane de oameni într'o ţară ce nu poate nutri doi. Şi cu toate acestea, Sionismul făcu progrese mari; el fu susţinut ferm de jidanii din Rusia, jidani foarte înfocaţi şi cari zilnic implorau pe Atotputernicul, reîntoarcerea la Sion".

„Ministrul englez, **Lord Baldfour,** scrie o scrisoare d-lui de **Rotschild,** că, „**guvernul englez e favorabil** la stabilizarea în Palestina a unui **cămin naţional, pentru poporul jidan**". Această noutate a fost primită cu un entuziasm enorm".

„E drept că nu s'a întâmplat aproape nimic, şi că Sionismul, ca mişcare politică, n'a atins rezultatul prevăzut. Dar înainte de a fi o acţiune, Sionismul este o mişcare a gândirii. **Căci Sionismul,** zice Josue Je'honda, **simbolizează înainte de toate, această neperitoare conştiinţă, înrădăcinată în inima poporului jidan. Forţa sa stă în sensibilitatea particulară a unei părţi de jidan, neasimiliabili. Tot jidanul conştient de judaismul său, atât cât popor este, chiar şi prin acest fapt e sionist".**

„Jidanii chiar când sunt cetăţeni în ţările noastre, **massa jidanilor se consideră ca străini; Unii s'au plâns în timpul războiului, de a fi împinşi într'o luptă fratricidă".**

... Un scriitor de-al nostru, — şi încă din cei mai buni — într'o nuvelă a sa, s'a pus să exalte vitejia unui „Ştrul dezertor". N'am avut etatea pentru a lua parte la luptele marelui război. dar zeci de luptători îmi spun, că n'au văzut urmă de jidan, oriunde se simţia cel mai mic pericol.

Intelegem dece. Marii rabini, au interzis fiilor lui Izrael din Rusia de ex. să lupte contra fraţilor săi din Austria. Le-a reamintit, că ei doară, deşi supuşi altor drapele, sunt fii aceleiaşi naţiuni. „**Cea mai bună probă că judaismul nu-i o „confesiune" ci o „naţionalitate"**, stă în faptul, că **până azi, nici un credincios al vr'unei religiuni, n'a trecut la judasm!"** (Die Religion der Menschheit" 1902).

Aşa stând lucrurile, la ce s'ar fi bătut între ei, pentru ce ideal? Singurul lor ideal doar este: învrăjbirea şi nimicirea goimilor. Fratricidul nu-l vor comite niciodată!

„Jidanii s'au susţinut în caracterul lor propriu, până azi. **Principiul lor, Dumnezeul lor, este cel mai practic principiu depe lume — egoismul şi încă egoism în forma Religiei,** spune Ludwig Fenerbach în „Wesen des Christentums. (Tot din „Die Religion der Menschheit 1902).

Să revenim însă la Albert Londres, căci azi ne va spune din nou lucruri din Basarabia:

„**Basarabia este un cuib al jidanilor.** Rusia Tarilor, în oroarea ei pentru Izrael, **a gonit poporul ales** la marginile sale. Aşa un mare număr de jidani **după jocul tratatelor,** s'au găsit separaţi de Rusia. Ei sunt azi Lituanieni, Polonezi, Români. **Ei însă înmoaie tot încă în sosul rusesc,** după idiş vorbind ruseasca. Ei mişună pe străzile Chişinăului, cu paşi destul de liniştiţi. Comerţul lor mic le merge binişor, dar cum lor nu le merge prea bine... în sfârşit heringul şi ceapa nu mi-a părut că le-ar lipsi.

Alter Fischer se ocupă cu pasiune. L-am acompaniat în după masă, la un rabin, care ca toţi rabinii, punea piedici misiunii sale sacerdotale. Basarabia a dat mulţi sionişti. Cei puri, ortodoxii sunt deci destul de agitaţi. Rabinul ne-a primit cu amabilitate. Avea în cap o pălărie foarte mică, nu prea înaltă, dând în gris. Dar toate aceste figuri de jidani. unde trăia spiritul, pot suporta ceeace ar ridiculiza capul unui dansator mondain. Şi conversaţia începu în ebraică. Iată cum am urmărit-o:

Pionerul, pentru a se exprima, a avut dela început o intonaţie respectuoasă. La numele: Tel-Aviv, rabinul, care-şi grebla barba cu degetele sale, făcu: nu! din cap; la numele Ierusalim, îşi ridică ochii spre cer. Pionerul deschise albumul său, puse sub ochii omului sfânt apoi puse arătătorul pe domnul sinagogei. Rabinul îşi deschide gura. Mi se pare că răspunse: „Ar fi fost frumos, dacă n'ar fi fost nici măcar o sinagogă în Tel-Aviv-ul vostru!" Pionerul întorcea paginile, pe fiecare fotografie a coloniilor, căuta templul Thorei. Rabinul schimbă mâna, pentru a-şi pieptăna barba. Pionerul îl rugă să binevoiască să citească: **Hathiqwah.** Rabinul îşi luă ochelarii, nu şi-a pus atârnătoarele după urechi, ci-şi ţinea instrumentul cu două degete. Citi cu atenţiune până'n capăt şi înapoiă hârtia pionerului fără emoţiune, gândind probabil c'un popor posedând legea lui Moise, n'are nevoie nici de trâmbiţe, nici de toba mare. Pionerul acompaniă vorba sa de gesturi mai seci. Numele lui Teodor Herzl pe care-l pronunţă, mi se păru o catastrofă. Rabinul surâse, dar faţa îi redeveni gravă pe loc. Apoi pionerul cita la numiri, nume de-ai jidanilor pioşi, de sigur; apoi învocă alţi rabini: rabi Aron, rabi Keppler, rabi Siovits. Apoi se putea pricepe că descria ceremonia dela **Yom-Kipur,** în împărăţia lui Izrael. Rabinul, rămase foarte afabil în tot timpul dar la fine nu mai urmărea demonstraţiile bunului pioner. El îşi ţinea ochii ridicaţi, fără îndoială spre Sinai!

Părăsim pe rabin.

Alter Fischer era furios. Ne-a dus în bătaia tobei în traversarea Chişineului. Aceasta ne încălzi. Cine le-a pus Mesia în cap? întreba el, ca şi când elevul dela **Jeshibah** a uitat deja. In aştepta-

Talmudul

(Urmare).

Pe rabinul Beroka l-a cercetat în locuinţa sa, profetul Ilie, în fiecare zi.

Intre nenorocirile ce pot veni asupra unui oraş se numără şi invazia animalelor selbatice. In acest caz, numai atunci este permis să se roage lui d-zeu, dacă animalele sunt înfuriate. Dacă sălbăticiunile ucid două persoane şi dintre aceştia numai pe unul îl mănâncă, atunci sunt înfuriate. Dacă îi mănâncă pe amândoi, atunci nu sunt înfuriate. La aceasta rabinii adaug: Aici nu este contrazicere.

Pag. 23. a. Aici aflăm următoarea poveste: Rabinul Hona a făcut o călătorie. Intr'un loc a văzut pe un om care a sămănat un pom.

Când va aduce fructe acest pom?

Peste 70 de ani.

Eşti sigur, că vei ajunge această vreme?

Şi eu am aflat roşcove plantate de alţii şi eu plantez pentru urmaşii noştri.

Atunci rabinul s'a culcat pe pământ şi a mâncat apoi a adormit. A durmit şaptezeci de ani. In acest timp s'a format o stâncă în jurul lui, care l'a acoperit şi ascuns. Când s'a trezit, a văzut un om care culegea la roşcove.

Tu eşti acela, care a plantat acest pom?

Sunt nepotul lui.

A plecat apoi să-şi caute măgăriţa şi mare i-a fost mirarea când în locul ei a aflat o herghelie întreagă de măgari. A mers acasă şi a întrebat de copii săi.

Aceştia au murit, dar a trăit un nepot.

Eu sunt Hona ,desemnătorul de cercuri".

Dar oamenii nu au vrut să-l creadă. S'a dus la şcoală şi a început să vorbească.

Invăţăturile acestuia sunt aşa de luminoase ca ale rabinului Hona, — au zis învăţăceii.

Eu sunt acela.

Nici aceştia n'au vrut să'l creadă. S'a întristat şi a murit de durere. Puterea lui de a aduce ploaia, a moştenit-o nepotul său.

Un astfel de făcător de ploaie a fost şi copilul fetei sale, pe care-l numeau de Hanan, „cel care se ascunde", pentrucă avea obiceiul de a se ascunde în closet.

Şi rabinul Iona a făcut minuni. Pe cei săraci îi făcea bogaţi, femeile frumoase le-a urîţit etc.

Când învăţăceii l'au rugat, ca să-i facă cuminţi, li-a răspuns: odată am avut şi eu puterea, dar am alungat-o.

In pagina 24 a. cetim: Fiul rabinului Iose a ştiut să facă să se coacă fructele înainte de vreme. De aceea tatăl său la pedepsit cu moarte. Tot aşa a pedepsit şi pe fata sa, care prin frumuseţa sa a sucit capul multor bărbaţi. Vestit a fost şi măgarul lui Iose: acest înţelept animal a fost dat în chirie; seara i se punea salarul pe spate şi el a adus acasă banii. Dacă i se punea prea mult sau prea puţin, pe spate, pentru toată lumea n'a vrut să plece din loc. Odată a uitat cineva o pereche de pantofi pe spatele lui; el n'a plecat, până când omul nu şi-a luat pantofii de pe spatele lui.

Şi rabinul Eleazar a făcut minuni: o măsură de grâu a înmulţit-o de i-a umplut magazina.

Rabinul Res-Lakis zice: Dacă ochii miresei sunt frumoşi, atunci nu este nevoie să i se examineze tot trupul. Dacă ochii-i sunt tulburi atunci trebue examinată. (De aceea un caftangiu puturos şi-a desbrăcat mireasa în pielea goală, apoi cu dispreţ a spus, că nu-i trebueşte, fiindcă este chioară).

Pagina 24. b. ne povesteşte, că rabinul Iehuda s'a supărat odată grozav pe oameni şi în mânia lui şi-a desbrăcat un pantof. Aceasta a adus o furtună grozavă asupra lumii. A vrut să-şi desbrace şi celălalt pantof, dar a venit profetul Ilie şi i-a spus să nu facă acest lucru, că se prăpădeşte lumea întreagă.

Odată rabinul Papa s'a rugat înzădar ca să ploaie. A obosit in rugăciuni şi s'a pus să mănânce un blid de orez, apoi s'a rugat mai departe, dar n'a plouat. Atunci Nachman i-a spus să mai mănânce încă un blid de orez. Aşa a făcut şi a plouat.

Pagina 25 a. spune că rabinul Hanina a ars oţet în loc de oleu, în lampă. (Nu ne spune, cum o fi ars lampa).

Tot la porunca lui, boii au adus urşi în coarne.

Rabinul Eleazar şi-a lăsat sânge, apoi a mâncat usturoi şi a avut un vis foarte frumos. Chiar şi D-zeu a venit la dânsul şi l'a întrebat, că vrea să trăiască mai bine? Pe cealaltă lume îi dă 13 lacuri de balsam. „Altceva nu mi dai" — a întrebat el. La aceasta d-zeu l'a lovit peste frunte.

Pe rabinul Hana l'au rugat să facă plouă, el s'a angajat şi a stri-

ei s'or omorî cu toţii. Ei sunt şi locuitorii din Stromboli, cari ndesc erupţiunea.

— Domnule Fischer, voi sunii 12 milioane, dintre cari o bujumătate sunt pe vulcan, mai lt sau mai puţin stins; voi puteţi sta toţi în Palestina.

— Să stăm? nu, dar să fim, da. pot face milioane de paşapoarca şi-al meu.

— Popoarele vor arde paşaartele voastre în pieţele publi-

— Vom vedea!

— Vom vedea lucrul acesta i târziu Domnule Fischer. Pen moment hai să mâncăm. Am mânzit.

Masa mea în această seară a st o veritabilă rază a vânturi, marcând toate direcţiile lui ael, direcţiile spre Est numai: jidan ucrainean doi jidani poezi, un jidan român, un jidan oslovac, un jidan lituanian, un an ungur şi un jidan: Alter cher. Câte idei scormonite! activ e spiritul acestor jidani! problemă insolubilă, nu poate 'adevăr tenta decât o rasă e n'a încetat niciodată de-a uta. S'au trecut toate în revis: lordul Bolfour, Teodor Herzl! nca jidovească.

— Auziţi zise ucraineanul, nca jidovească nu-i vânt! Dacă ar voi!

S'a vorbit de rabini, de politi: europeană.

— Noi suntem un popor poli-tional, spuse Ben, cehoslova-. Intr'o zi Europa va fi şi ea li-naţională. Şi poli-naţional voieşte să spună mai puţin tional. **Când Europa va fi poli-ţională, chestiunea jidovească va pierde.**

S'au evocat şefii sionişti, Ara-i...

Noi voim să ne înţelegem cu abii, zise pionerul şi dacă ei vreau, **vom face să fim înţe-şi.**

Anglia scotocită până în fun-l gândurilor sale.

— Ea se foloseşte de voi, zise n, şi când voi nu veţi mai va-a nimic vă va abandona.

Nici un protest.

Şi nu s'au uitat jidanii asimi-ţi, jidanii din Occident în spe-al cei din Franţa „cei mai e-işti“. Domnilor! v'au maltratat.

(Va urma)

Cine-a îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Şi neamul nemernicia!

D-l Madgearu are cuvântul...

Ziarul „Temesvári Hirlap“, din 1 Dec. 1929, ocupându-se într'un articol de „chestia Vidrighin“, scrie, că d-l ministru Madgearu ar fi spus:

Susţin pe d-l Vidrighin, pentrucă pe el îl cred de cel mai apt, să facă ordine, la calea ferată, despre care se poate spune, că este un cuib de hoţi.

Aceste cuvinte tipărite în amintită gazetă jidovească se pot explica în două feluri:

1. Gazeta jidovească îşi bate joc de instituţia românească a C. F. R., atribuind ministrului Madgearu, cuvintele de ultragiu pe care în realitate nu le-a exprimat

2. Sau, d-l Madgearu a ultragiat de fapt pe toţi funcţionarii căilor ferate, numindu-i de hoţi. In cazul din urmă ar rezulta să se constata; că şi despre d-l Madgearu s-ar putea spune, că este un imbecil.

Către on. abonaţi

Suntem la finea anului al treilea, dela apariţia gazetei noastre şi cu durere trebue să constatăm, că peste o mie de abonaţi, nu au plătit nici un ban abonament, în aceşti trei ani.

Apelăm deci la sufletul românesc al restanţierilor să binevoiască a plăti măcar numai o parte din datoriile lor, fiindcă criza financiară apasă greu şi asupra noastră. Gazeta ne costă mulţi bani. Plătiţi-o în rate mai mici şi nu aşteptaţi să se adune sume mari. Dar plătiţi ceva!

Aducem toate jertfele posibile ca s'o menţinem şi pe mai departe. Ea va apare neîntrerupt, fie ce o fi, dar aşteptăm, că creştinii noştri să recunoască marea ei importanţă naţională şi să-şi facă şi ei datoria faţă de ea, precum şi ea luptă în interesul TUTUROR românilor. Ea TREBUE SĂ EXISTE, în interesul demnităţii noastre naţionale.

Onor. abonaţi
sunt rugaţi
a achita
abonamentul

Jidanii la căile ferate

Nici o instituţie de stat nu adăposteşte mai mulţi jidani ca Administraţia Căilor Ferate Române.

Toţi perciunaţii cu titluri academice şi-au găsit refugiul aici. Ce e mai dureros e că, aceşti jidani nepriceputi, ocupă funcţii de conducere, posturile cele mai bune, unde se pot face fel de fel de lucruri.

Unul din cele mai importante servicii ale căilor ferate, e serviciul de întreţinere, care se împarte în două: întreţinerea liniei, numit serviciul „L“, şi întreţinerea aparatelor centrale, telefonice şi telegrafice, numit serviciul „L/C“.

Serviciul „L“ din inspecţia 4-a Timişoara, e condus de ing. Samu Erdös ajutat de ing Somlo, ambii jidani veritabili, a căror capacitate nu e mai mare ca a unui simplu agent.

Se pricep şi ei: la încasarea salariilor, diurnelor şi multe altele.

Serviciul L/C, — tot dela această inspecţie — e condus de inginerul Bertelan Erdös, ajutat de ing. Reni, iarăşi jidani veritabili, car se ocupă mai mult cu afacerile lor personale şi încasarea diurnelor.

Gestiunea acestora, n'a fost nici odată verificată în mod amănunţit şi se crede că nu-i de loc curată, căci numai aşa se poate explica proveniența sumelor mari depuse la băncile din Budapesta.

In mâna acestora nu stă numai averea căilor ferate, cu care fac ce vor; în mâna lor stau atâţi lucrători, ţărani români, cari zi de zi, an după an, — vreme de o viaţă întreagă — bat din zori în noapte cu târnacopul, sau îşi expun viaţa urcându-se pe cei mai subrezi stâlpi de telegraf şi telefon, ca la urmă, când nu vor mai avea vlagă în ei, să fie lăsaţi pe drumuri, muritori de foame, fără nici un fel de ajutor.

„Lor“ calea ferată le-a dat tot ce le-a poftit inima: 40 mii lei lunar, 750 lei diurnă zilnică, motor special pentru transportarea lor atunci când zic că fac inspecţii — şi teren de exploatat după bunul plac.

De cerut nu le cere nimic, doar să poarte titlul de conducător.

Din aceştia sunt mulţi la c. f. r., vârâţi şi'n alte servicii.

Pe rând ne vom ocupa de toţi. Dar avem şi noi mii şi mii de ingineri români fără ocupaţie, dornici de muncă cinstită, cari bat înzadar pela uşile instituţiilor de stat, dar nu le deschide nimeni, locurile sunt ocupate de jidani şi vor rămânea mai departe ocupate, atât timp cât ţara noastră va fi condusă de slujile jidanilor.

Luaţi seama români, jidanii s'au vârât în tot locul, ei vor să ne nimicească instituţiile, strângeţi rândurile în jurul Apărării Naţionale Creştine, dacă vreţi să ne scăpăm de ei, astfel vom ajunge slugi lor.

Luaţi seama. **L. V.**

INFORMAŢIUNI

Atenţiune! Jidanii din România, pripăşiţi la Paris au creiat o nouă organizaţie „sionistă“ sub „Zikren-Jakob“. Preşedintele ei este Dr. Diamant Berger, iar secretar general Dr. Solé Leibovici.

Sora lui Traian... Se anunţă din Roma, că în decursul sepăturilor, oficial intreprinse la Ostie, s'a găsit o statuie antică din marmoră albă. Este efigia mai mare decât naturală, a sorei împăratului Traian, — Ulpia Marciana.

Pompieri arestaţi. In oraşul Calafat s'a produs un lucru foarte ciudat. Pompierii oraşului, în frunte cu comandantul lor au plecat la o petrecere într'o localitate învecinată, unde s'au îmbătat tun. In această vreme, casarma lor din Calafat a luat foc şi a ars până în temelii, împreună cu toate uneltele pompierilor. Populaţia cu mare greutate a reuşit să localizeze focul. Nici un singur pompier n'a fost în oraş.

Procurorul înştiinţat de acest fapt a arestat pe toţi pompierii, împreună cu comandantul lor.

Iată unde ne duce beţia.

A demisionat prefectul Dr. Cigăreanu. Ziarele aduc ştirea, că d-l prefect al judeţului Timiş-Torontal şi-a înaintat demisia pe ziua de 1 Ianuarie 1930.

Incă unul. A murit jidanul Rosner, tipograf din Vasiova, în Sanatoriul Bănăţean, al doctorului Diel.

Acesta a tipărit gazeta „Drum nou“ a reposatului M. Gaspar, care tot aici a murit.

„Succesul“ poştei româneşti. Noul mare ziar pentru tineretul francez „Benjamin“, publică o interesantă experienţă.

In Nov. a. c. Redacţia ziarului a trimis în 28 de capitale din lume 28 de scrisori adresate la 28 de persoane cari nu existau. Au voit să experimenteze cât vor face aceste scrisori drumul de dus şi întors. Oraşele sunt: Brüxel, Berlin, Viena, Sofia, Copenhaga, Haga, Madrid, Helsingfors, Atena, Roma, Varşovia, Danzig, Bucureşti, Sf. Marin, Angora, Tirana (Albania), Delhi (India), Singapoor, Tokio, Cairo, Havana, Pretoria (Transwal), Ottava (Canada), Cap, New-York, Mexico şi Lima (Peru).

Toate scrisorile au fost depuse în aceiaşi zi, la aceiaşi poştă pariziană. Scrisoarea trimisă la Brüxel a revenit (cu menţiunea „necunoscut) în 7 Noembrie. Cea dela Haga la fel.

Dela: Berlin, Berna în 8, dela Danzig, Varşovia în 12, dela Athena în 18 Noembrie.

Scrisorile ce întârzie, pân'la ora când punem ziarul sub presă (20 Nov.) — încheie ziarul „Benjamin“ — sunt cele trimise la Madrid, Roma şi Bucureşti... şi St. Marin (mica republică din Italia). Să ne mângăiem deci că nu noi suntem... coada.

Politica externă. Intr'un număr recent ziarul budapestan „Magyarság“ a făcut sugetări interesante guvernului maghiar asupra unei reforme în învăţământ. Aşa el crede ca absolut indispensabil complectarea instrucţiei tinerilor prin exerciţii militare şi lecţii asupra elementelor războiului modern, în special aviaţia. In special cercetaşii şi membrii diverselor societăţi de „gimnastică“ să fie iniţiaţi în aceste lucruri.

Universitatea din Debreţin pe de altă parte prevede pentru acest an şcolar un curs de drept, asupra drepturile şi precedurei azi în vigoare în teritoriile ocupate adică în Cehoslovacia, Transilvania, Banat etc. Creiarea acestor cursuri e motivată de necesitatea în care se vor găsi tânării juristi unguri... de *„a putea să îndeplinească, cu autoritate şi competinţă funcţiunile publice în aceste regiuni, în ziua când ele vor fi restituite Ungariei“*.

Această informaţiune o citim în întotdeauna bine şi nedesmintit informată revistă franceză: „L'Europe Centrale“ din Praga. Ungurii purtaţi pe aripile visurilor „pacifice“ (mereu repetate la Genova) îşi fac de cap. Agită mereu focul, nu ştiu că mai întâiu casa lor se va putea aprinde. Le va rămânea atunci în loc de palate, să-şi plângă ruinele gândirii lor.

Club filatelic român. In vederea înfiinţării unui club filatelic român, rugăm pe toţi d-nii filatelişti români să-şi anunţe adresa la d-l Vasilie Nedela la Voinţa Banatului Timişoara-Cetate, Piaţa Unirei 16.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

...t: O cerule înourează-te! Ce-...l nu l'a ascultat. Atunci a stri-...t: Ce obraznic este cerul aces-... Imediat a plouat.

Urmează încă o mulţime de ...icături de ploaie, ce nu le tra-...ucem pentru a nu plictisi pe ce-...tori.

In luna Ab să nu începi proces ...u „goi-“i pentrucă nu ai noroc. Rabinul Ula zice: D-zeu va ...ace odată o horă mare în Raj şi ...ă se va aşeza în mijlocul cercu-...ui, iar cei drepţi vor arăta cu de-...etul pe el şi vor zice: acesta ...ste D-zeul nostru.

Ce este viaţa nejidanilor.

In cele publicate până aici am ...ărtat, cât de mari se ţin jidanii. ...m arătat, că pe noi ne numesc ...e vite, câini, măgari. Acum vom ...ărta, că talmudiştii agită pe ji-...ani asupra noastră zicând, că ...unt datori să urască pe nejidani ...i au voie să-i şi ucidă.

In „Pesachim“ 122 b se zice. ...ste permis să ucizi pe cel nele-...uit. (Noi creştinii suntem „ne-...giuiţi“, în faţa lor).

Sanhedrin 78. b: Cine vrea să ucidă un animal şi ucide un om, sau cine vrea să ucidă pe un nelegiuit şi, din greşală, ucide pe un jidan: **nu este vinovat.**

Aboda zara 26 b: Dacă ereticul sau trădătorul cade în groapă **nu este permis să-l scoţi din ea;** dacă ar fi o scară, în groapă, îmburd-o şi zi: aceasta o fac, ca să nu-mi cadă vitele în groapă. Este un fapt bun, dacă ucizi pe eretic, cu mâna ta proprie.

Pe cel mai bun dintre creştini ucide-l. „Tov şebegoim harog“!

Maimonides, „vulturul sinagogii spune: Este oprit să te milostiveşti asupra unui goi (creştin); de aceea, dacă cineva îl vede pierind în apă, foc sau în gura morţii, este interzis a'l scăpa.

Cine varsă sângele nelegiuitului acela aduce jertfă lui Iehova.

Tot nebunul Maimonides spune, că porunca a V-a trebue interpretată în sensul, că numai pe jidani este interzis să-i ucizi. Nepoţii lui Noe, cari înjură, se roagă la idoli, ucid şi necinstesc nevestele altora, sunt iertaţi de păcate dacă au trecut la legea lui Moise; dacă a ucis pe un jidan, atunci trebue să moară.

„Cine nu este tăiat împrejur, acela nu este om“.

„Sfântul şi binecuvântatul D-zeu spune: Eu nu am trimis profeţii mei la nelegiuiţi cari sunt vite, ci la jidani cari sunt oameni“. „Medras koheleth, pagina 319 b).

„Draciî şi popoarele lumei se consideră de dobitoace“.

„Deşi au forma noastră, popoarele lumei, de aceea tot moime sunt faţă de izraeliţi şi nici când nu vor deveni ceva mare. Sunt din calitatea cea mai inferioară şi cea mai proastă“.

„Un goi şi un sclav, nu pot fi martori“.

Joredea pagina 120 b. No. 151, paragraf 14 spune: „Este strict oprită preamărirea unui goi, sau preamărirea figurei sale sau aprobarea lucrării lui“.

(Presa jidovească cu stricteţă respectă acest ordin. Pentru jidani nimic nu este bun, ce creştinii fac).

Bentz, în cartea sa „Schlangenbalg“ spune, că jidanul să salute încet pe creştinul care vine la dânsul cu: Orur habbo (blăstămat să fi) sau dracul te-a adus.

Pawlikowsky, care a tradus cele de mai sus ne înşiră o mulţime de înjurături asupra creştinilor.

„Dă-mi pâinea şi mâncarea mea, ca în grabă să mă îmbogăţesc cu cele mai mari averi ale goimilor“. (Chaddas sesoni pag. 16. b).

(Se şi îmbogăţesc din cele mai mari averi ale noastre, prin specula cerealelor şi monopolul morilor).

In Selichoth, din Praga şi Frankfurt, pag. 10 aflăm următoarele în rugăciunea de înainte de anul nou: „Fă o minune mare, ca să nu se profaneze numele tău. Inebuneşte pe principii lor şi pe consilierii lor“. In pag. 11. cetim continuarea: „Fă judecată şi pedepseşte-i pe cei necredincioşi, cari cred, că este permis să uite numele tău sfânt şi să servească celui dispreţuit“. .Cel dispreţuit, este Hristos).

Machsor pag. 58 a: „Răzbună-te asupra goimilor, pedepseşte popoarele, sfărâmă domnia lor de astăzi. Nimiceşte pe D-zeu cel falş...“

Selichoth 54 a: „Dă-ne oraşul tău (Ierusalim), ca să piară numele nelegiuiţilor, striveşte şarpele paştilor, distruge pe nelegiuiţi, ca să se prăpădească“.

Din aceste „rugăciuni“ vedem, că ele conţin numai blăstăme asupra celorlalte popoare. Să revenim la talmud:

Baba kamma 37. b.: Dacă boul jidanului împunge boul creştinului, jidanul este nevinovat. Dacă boul creştinului împunge boul jidanului, creştinul trebue să plătească paguba.

(Va urma)

Punerea pietrii fundamentale a Cinematografului comunal. In ziua de Sâmbătă, 7 Decemvrie a. c. la ora 13 se va pune piatra fundamentală a palatului cinematografului comunal, în cadrul unor solemnităţi, fiind, prezentanţii primăriei oraşului.

Biroul „CONCORDAT“ Bucureşti II, B-dul Basarab No. 48; Autorizat de Tribunal, execută conştiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. Mijloceşte orice afacere în Capitală. Onorar după tarif şi învoială. Adaogaţi marcă de răspuns, la orice scrisoare.

Refugiaţii din Jugoslavia. In ziua de 1 Decemvrie a. c. s au întrunit în localul „Asoc. cult. bănăţene“, peste 100 de români, refugiaţi din Jugoslavia, cu scopul de a înfiinţa o „Ligă a refugiaţilor“, care să le apere interesee.

D-l Ing. S. Ardeleanu a vorbit despre împroprietărirea refugiaţilor şi despre bursele ce se acorde studenţilor români, veniţi din Jugoslavia.

D-l Dr. Avram Imbroane a spus, să se bucură a putea constata, că tineretul a luat aceasta iniţiativă, *fiindcă bătrânii au greşitdirecţia din cauza politicei de partid.*

A vorbit apoi D-l prof. Vichentie Ardeleanu, despre diplomaţie. (Nu ştiu precis, ce a vrut să spună, fiindcă informatorul nostru a adormit în cursul acestei vorbiri).

D-l Dr. N. Popoviciu a expus doleanţele refugiaţilor.

D-l Prof. Mităr, ceteşte o scrisoare a d-lui Dr. Obădeanu, în care se scuză de a nu putea lua parte la aceasta adunare, fiind călătorit la Bucureşti.

D-l Bagiu a cerut, că noul comitet, ce se va alege, să verifice gestiunea fostei „Ligi a refugiaţilor“, care nu a mai dat nici un semn de viaţă, în ultimii ani.

Se alege apoi următorul comitet cu unanimitate de voturi: preşedinte: Ing. Stefan Ardeleanu, secretar: Dr. Nicolae Popovici, casier: Mihai Candali, şi încă cinci membri în comitet, a căror nume ne scapă.

S'a votat o moţiune, în care se protestează împotriva guvernului iugoslav, care împiedică elementul românesc a învăţa la şcolile din România. Cer guvernului nostru să intervină la Belgrad, să se respecte convenţia şcolară şi să recunoască sârbii, societăţile culturale româneşti, din România. Să cere guvernului nostru să desăvârşească opera de calomnizare astfel, că toţi românii refugiaţi din Jugoslavia să fie împroprieriţi şi favorizaţi la vânzarea rezervelor de stat.

Din viaţa satelor noastre

Aradul nou. Perceptorul Topolov a fost găsit mort pe malul Mureşului. Cadavrul arată două răni adânci la cap şi a fost găsit culcat cu capul în apă şi corpul pe mal. Se vede, că este victima unui atentat. Autorităţile au ordonat o anchetă pentru descoperirea ucigaşului.

Berzovia. S'a desfiinţat ferma model a statului cu un teren de 700 jughere pământ şi mai multe edificii mari şi solide. Acum aceasta moşie s'a arendat sătenilor, iar edificiile stau goale, fără folos.

Ar fi bine, dacă ministerul ar avea grijă, că aceste edificii să fie date pentru şcoală, sau locuinţe sau să se folosească de magazină de cereale, pentru plugari.

D-l ministru de Domenii ar face bine, dacă s'ar interesa de aceasta chestiune mai importantă, ca scrierea de epistole de dragoste către plugari.

Sunt învitaţi şi domnii parlamentari să'mtervină în aceasta chestiune.

Bucovăţ. Zilele trecute s-a produs o dramă familiară, în casă săteanului Ioan Marghitan. Socrul şi ginerele locuiau într'o casă şi erau certaţi pentru avere. In urmă s-au încăierat pentru un car de fân. In decursul certei socrul a scos revolverul şi a tras asupra ginerului pe care l-a nimerit în faţă, rănindu-l grav.

Victima a fost dusă la Sanatorul Bega unde se află sub îngrijire medicală. Socrul a fost arestat de jandarmi.

Buzad. Invalidul de Război Nicolae Florea, ni se plânge că a vindut 1180 cărămizi unui brigadier silvic dela Ocolul Charlottenburg şi în locul contravaloarei în bani, a primit înjurături şi un picior, plus ameninţarea că nu mai capătă lemne din pădurea statului.

Rugăm autorităţile în drept să intervină, ca invalizii de războiu să nu mai fie trataţi cu piciorul, când îşi cer drepturile lor legale.

Se poate ca locuitorilor să se vindă lemne de foc numai atunci, când sunt pe plac şefului?

Buzad. Proprietarul de maşină de treerat, Ioan Toroc, ne comunică următoarele: Anul curent a câştigat cu treeratul 35 mii lei. Din această sumă a plătit o reparaţie a maşinei de 10 mii lei şi a fost impus de stat cu 8000 şi de comună cu 11500 lei. Va se zică, din venitul curat de 35.000, a trebuit să plătească 29 500.

Faţă de aceste impozite a făcut apel la Administraţia Financiară, la Prefectură şi la Ministerul de Finanţe dar nu a primit nici o reducere. Astfel trebue să se mulţumească cu un câştig de 5500 lei, la an, după capitalul de peste 250.000 lei, ce costă maşina. Nici 2% după capital, dacă luăm în consideraţie şi celelalte spese. Da unde rămâne munca proprietarului?

Doar nu crede ministrul de finanţe, că un biet român, dacă adună câteva sute de mii de lei şi întreprinde o afacere industrială, atunci este obligat să dea tot câştigul statului?! din 5—6000 lei poate cineva trăi un an întreg? Dacă miniştrii s'ar mulţumi cu o plată de 6000 lei la an, atunci un Toroc nu s'ar plânge. Dar când un Vidrighin capătă trei milioane anual, atunci să se permită şi întreprinzătorilor români, dreptul de a câştiga prin muncă trictul necesar pentru viaţă. Tara aceasta nu este făcută numai pentru miniştri, deputaţi şi Vidrighin.

Jimbolia. Jidanul Andrei Feledi, a fost expulzat nu de mult, România. Acest om de afaceri ai băncii Szana şi-a făcut din nou apariţia în aceasta comună.

Rugăm organele de siguranţă să se intereseze de acest străin, care nu are ce face în ţara noastră.

Săcălaz. Sătenii Nicolae Barth în etate de 50 ani şi Ioan Lutz, de 66 ani au plecat, Vinerea trecută la vânătoare. Câteva ceasuri au umblat peste hotar, fără să vadă vre-o urmă de iepure. Deodată se vede un iepure venind în fugă spre dânşii. Ambii ridică cocoaşele armei. Barth comite imprudenţa de a face aceasta operaţie, ţinând ţevile armei îndreptate spre Lutz. Din nenorocire, arma lui Barth, având mecanismul defect, s-a descărcat. In acel moment, Lutz se prăbuşeste la pământ, cu piciorul drept sfărâmat. Victima acestei imprudenţe a fost adusă la spital unde i s'a amputat piciorul.

Astfel se termină o vânătoare când vânătorii nu sunt atenţi şi ţin armele cu ţevile îndreptate asupra oamenilor.

In zădar strigă vânătorii corecţi, că să nu se îndrepte arma încărcată spre oameni, oamenii zăpăciţi nu ascultă de ei şi mereu se întâmplă nenorociri din aceasta cauză.

Zăbalţ. In ziua de 1 Decemvrie a. c. s'a împuşcat de către brigadierul silvic Iosif Miron din comuna Lipova un lup foarte mare, în pădurea Statului „Măugra“ din hotarul comunei Zăbalţ, care a răpit în aceasta comună cinci capre domestrice şi două oii.

Glume

Bună afacere. Moriţi, cum îţi merge prăvălia?

De mâine începând pe numele soţiei!

La Camera de comerţ. Un jidan către un român: Dacă nu taci, să şti, că telegrafiez imediat ministrului nostru Ioaniţescu, să trimită toată poliţia, jandarmeria şi garnizoanele din Banat, aici, cu tunuri şi mitraliere, pentrucă tu vrei să faci un grozav progrom asupra noastră. Ai înţeles tu valah puturos?

Românul răspunde: Şi eu telegrafiez la Palestina, să vină numai doi arabi, la Timişoara şi atunci să văd unde vă opriţi voi jidanii.

Progres ştiinţific. Un vienez se întâlneşte cu un berlinez şi cu un american şi le povesteşte, că medicii lor au tăiat mâna unui ofiţer şi i-au făcut o proteză atât de perfectă, încât amputatul a obţinut primul premiu, la un concurs de scrimă.

Asta-i fleac, zice americanul; la noi au amputat piciorul unui bărbat, care cu piciorul de lemn a câştigat primul premiu, la un concurs de fugă.

Acestea's nimicuri, zice berlinezul; la noi au tăiat şezutul unui om şi în locul lui au cusut ugerul unei vaci şi omul acesta dă 15-20 litre de lapte la zi.

Tribuna liberă*)

Către

Onorata Redacţiune
„Svastica Banatului“
Timişoara

In numărul 46 din 10 Noembrie 1929 sub titlul „In atenţiu Consistoriului din Caransebeş“ aţi publicat un articlu, în care sunt tăvălit în mocirla anonimului acuzat fiind, că în 3 Noembrie 1929 după masă la ora 3 a întrat în biserică o tânără pereche să se cunune, dar imediat au eşit năcăjiţi din faţa sf. altar pentrucă subscrisul am cerut 500 lei pentru cununie şi nu am vrut să-i cunun cu 300 lei cât a avut mirele.

Fiind aceasta acuză o calomnie grosolană şi tendenţioasă emanată dela adversarii mei din răsbunare cu scopul diabolic de-a-mă discredita în faţa autorităţii mele bisericeşti şi a publicului şi pentru ca să combat aceasta acuză şi să descopăr purul adevăr, vă înaintez aci sub ·/. alăturata declaraţiune ddto 25 Nov. 1929 a lui Damaschin Palici, cantor bisericesc şi delegat permanent cu rugarea, ca în baza dreptului: „Etaudiatur altera pars“ se-o publicaţi în întregime în preţuitul Dv. ziar.

Al on. Redacţiuni
Şipăt, la 3 Decembrie 1929.

Stimător:
Nicolae Stoia
paroh ort. român.

*) Pentru cele publicate la această rubrică redacţia nu răspunde.

Mica Publicitate

Caut serviciu de birou, findcă cu diploma mea de învăţător nu pot ajunge la post. Maris Ioan, învăţător. Timişoara II, str. Buziaşului No. 17.

Primăria Comunală Chesinţ.

No. 1023/1929.

PUBLICATIUNE.

Se publică spre cunoştinţă generală că comuna Chesinţ are un taur şi 2 vieri reformaţi cari să vinde prin licitaţie publică.

Licitaţia se ţine în ziua de 19 Decemvrie a. c. ora 10 la primăria com. Chesinţ iar dacă la aceasta licitaţie nu se va prezenta concurenţi sau nu se va ajunge la preţul dorit se ţine a 2-a licitaţie în ziua de 21 Decemvrie a. c. în piaţul din Lipova.

Vânzarea se face contra bani gata.

Chesinţ, la 27 Noemvrie 1929.

Notar. Primar.

Judecătoria ocolului rural Ciacova.

No. 1861/6/1929.

PUBLICATIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul esmis judecătoresc aduc la cunoştinţă publică în sensul egii articolului LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare ş. a. aranjament de ferari animale şi alte obiecte care în urma decisului No. 8297/2/1929 a Judecătoriei I urbane I Timişoara s'au execvat în favorul execvatorului Prima Casă de Păstrare Timişoara, repr. prin advocatul Dr. Nestor Porumb, pentru încasarea capitalului de 15.000 Lei şi accesorii prin execuţie de acoperire şi cari s'au preţuit în 470 lei, se vor vinde prin licitaţie publică.

Pentru efeptuirea acestei licitaţiuni pe baza decisului No. 1861/5/1929 al judecătorici de ocol din Ciacova, se fixează terminul pe **11 Decembrie 1929,** la oarele 3 p. m., în comuna Sipet şi toţi care au voie a cumpăra sunt invitaţi prin acest edict cu observarea aceia, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX din 1881 §107 şi 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata şi în caz necesar şi sub preţul de strigare.

Ciacova, la 23 Noembrie 1929.

Dănilă Loichiţa
esmis judecătoresc.

Judecătoria Urbană I. Timişoara.

No. 840/1929.

EDICT.

Judecătoria Urbană I. Timişoara la cererea petentelor văd. lui Traian Micsa născ. Elena Achim şi în calitate de tutoră legală şi naturală pentru minora Maria Micsa, a Persidei Micsa măr. Marcu domiciliată în comuna Ersig ca succesoarele judecătoreşte recunoscute ae decedatului Traian Micsa, fost locuitor în comuna Ersig, în temeiul art. 750 din legea I 1911 pune în curgere procedura de anulare pentru documentul afirmativ perdut şi anume: un carnet de depunere emis pe numele lui Traian Micsa, de Timişiana bancă de credit şi economii s. a. în Timişoara cu No. IX—8222 pentru suma de 19.920 Lei capital şi interese.

In consecinţă somează pe posesorul documentului mai sus desemnat ca în termen de un an socotit dela a treia inserare a acestei publicaţiuni în „Buletinul Justiţiei“ şi în un ziar local românesc să-l prezinte acestei Judecătorii, căci în caz contrar şi la o nouă cerere a petentelor, Judecătoria după expirarea termenului de mai sus, va declara acest document de anulat.

Totodată ordonează depozitarei: Timişiana bancă de credit şi economii s. a. în Timişoara, ca în baza carnetului de depunere citat mai sus, până la noi ordine judecătoreşti să nu facă plată.

Prezentul edict se afişează la Judecătoria Urbană I., totodată se invită petentele, ca să-l publice de trei ori în „Buletinul Justiţiei“ şi ziarul local românesc, având aceasta să o dovedească în cererea prin care vor solicita declararea anulării documentului.

Timişoara, la 12 II. 1929.

Agraru m. p. judecător.

Pentru conformitate:
Toffing m. p. grefier.

CINEMA:

CETATE: 7 şi 8 Dec. — APOLLO: 9 şi 10 Dec.
CONCORDIA: 12 Decembrie

Nunta cu repetiţie

După celebra piesă de ANNA NICHOLS. Conflictul dintre două familii. Una evreească şi alta catolică a căror copii să căsătoresc fără ştirea părinţilor.

In rolurile principale:
Jean Hersholt, Charles Rogers, Nancy Caroll

Monopol: Astra Cinegrafică-Sibiu.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA“ Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.

Anunţăm rudele, prietenii şi cunoscuţii, că **Parastul de 6 luni** pentru odihna sufletului scumpei şi în veci neuitatei noastre

Elenora Dr. Nistor

se va celebra Duminecă, în 15 Decembrie a. c. după Sf. Liturgie, în biserica ortodoxă-română din Timişoara-Fabrică.

Indurerata familie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj